

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

Харитонов О. І.

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»,
заслужений діяч науки і техніки України, член-кореспондент НАПрН України

Галунова Л. І.

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

На сучасному етапі розвитку системи вищої освіти все більше уваги приділяється питанням інтеграції у європейський правовий простір та питанням конкуренції між закладами освіти та науковими проектами, які реалізуються цими закладами. Відтак, одним із ключових факторів, що визначає конкурентоспроможність закладу вищої освіти, є рівень дотримання академічної доброчесності.

Академічна доброчесність — це не лише дотримання норм етичної поведінки у навчальному та науковому процесі, а й стратегічний інструмент формування довіри до освітнього середовища. Вона виступає показником культури університету, прозорості його управлінських рішень і здатності забезпечувати якість освіти відповідно до міжнародних стандартів. Відповідно до ст. 42 Закону України «Про освіту» академічна доброчесність визначається як сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [1].

Порушення принципів академічної доброчесності (плагіат, фабрикація даних, фальсифікація результатів, списування, недоброчесне керівництво тощо) не лише негативно впливає на репутацію окремих здобувачів освіти, науково-педагогічних працівників, але і завдає значної репутаційної шкоди закладу освіти загалом. У цифрову епоху, коли інформація про такі випадки миттєво поширюється у медіапросторі, репутаційні ризики для університету зростають у рази.

У зв'язку з цим формування та підтримка культури академічної доброчесності є невід'ємною складовою іміджевої політики закладу вищої освіти. Так, дотримання принципів академічної доброчесності, таких як: чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність та відваги [2], — визначає рівень довіри суспільства, абітурієнтів та роботодавців до закладу освіти.

У науковій літературі поняття «імідж закладу вищої освіти» розглядається як сукупність уявлень, сприйняття і оцінок, які формуються у зовнішніх (або внутрішніх) стейкхолдерів щодо закладу вищої освіти. На думку науковців, «імідж університету — це його сприйняття зовнішнім середовищем, зокрема на ринку освітніх послуг. ...Таким чином, імідж закладу вищої освіти можна охарактеризувати як сукупність уявлень і знань про нього, сформованих за допомогою комунікаційних каналів, які університет використовує для взаємодії зі своїм оточенням» [3].

Імідж є необхідним складовим елементом конкурентноздатності закладу освіти. В умовах конкуренції на ринку освітніх послуг позитивний імідж закладів освіти набуває стратегічного значення.

Імідж закладу освіти охоплює когнітивну та афективну складові. Когнітивна складова — це раціональне, усвідомлене ставлення, засноване на знаннях, інформації, фактах. Вона включає: уявлення про якість освіти, наукову діяльність, репутацію викладачів; інформацію про досягнення випускників, партнерства, міжнародні програми; високий рівень дотримання академічної доброчесності, оцінку матеріальної бази, умов навчання. Афективна складова — це емоційне ставлення до закладу освіти, яке виникає на основі вражень, почуттів, асоціацій. Вона охоплює: симпатію або антипатію до закладу вищої освіти; почуття гордості, довіри, престижу; атмосферу, стиль спілкування, культурні традиції [4, с. 131].

З огляду на вищевказане, можемо запропонувати власне визначення іміджу закладу вищої освіти. Так, імідж закладу вищої освіти — це образ або уявлення (сукупність знань, вражень і оцінок) про цей заклад, який сформований у свідомості учасників освітнього процесу та суспільства в результаті комунікацій, практичної діяльності закладу та взаємодії з оточенням.

Сьогодні імідж закладу освіти має соціально-комунікаційну природу. Це означає, що він формується не лише через внутрішню діяльність закладу (якість освіти, наука тощо), а й через комунікативні канали й соціальні взаємодії. В науковій літературі вказується, що присутність закладу освіти в соціальних мережах, активність у цифровому просторі та комунікація з користувачами соціальних платформ — важливі елементи формування іміджу [5].

Академічна доброчесність є фундаментальною складовою формування позитивного іміджу будь-якого закладу вищої освіти, адже саме вона забезпечує довіру суспільства, роботодавців, абітурієнтів до закладу освіти. Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними працівниками, адміністрацією та здобувачами освіти безпосередньо впливає на репутацію закладу освіти, адже академічна спільнота, що дотримується принципів академічної доброчесності, формує позитивний приклад освітнього середовища.

Коли заклад освіти підтримує культуру академічної доброчесності, це стає свідченням його професійної етики, наукової зрілості та відповідальності перед суспільством.

Важливу роль у публічному позиціонуванні закладу освіти відіграють конкретні практики, спрямовані на підтримку академічної доброчесності. До таких практик, на нашу думку, варто віднести наявність і дієвість положень про академічну доброчесність, роботу комісії з питань академічної доброчесності, використання сучасних антиплагіатних систем, проведення навчально-методичних заходів із інформування учасників освітнього процесу про необхідність дотримання академічної доброчесності. Ці заходи не лише формують внутрішню культуру довіри та взаємоповаги, а й служать своєрідним індикатором якості освіти для зовнішнього середовища. Публічне декларування принципів доброчесності та демонстрація реальних механізмів їх забезпечення зміцнюють імідж закладу освіти як відкритого, надійного та прогресивного освітнього простору, який орієнтований на європейські стандарти академічного життя.

І навпаки, порушення принципів академічної доброчесності має негативні наслідки для іміджу закладу освіти. Випадки плагіату, упередженості під час оцінювання, корупційні практики або фальсифікації наукових результатів призводять до криз довіри, які можуть тривало підривати репутацію закладу освіти. Такі випадки часто стають предметом публічного розголосу, що спричиняє падіння університетських рейтингів, втрату партнерських угод, зниження престижу дипломів і відтік абітурієнтів. У сучасному інформаційному просторі, де прозорість є вимогою часу, навіть одиничний випадок порушення академічної доброчесності здатен поставити під сумнів репутацію всього закладу освіти.

Отже академічна доброчесність є не лише етичним імперативом, а й стратегічним ресурсом управління іміджем закладу вищої освіти. Вона формує довіру до освітніх і наукових процесів, створює сприятливий репутаційний фон і забезпечує конкурентоспроможність закладу вищої освіти на національному та міжнародному рівнях.

Список використаних джерел

1. Про освіту: Закон України від 5 вересня 2017 року № 2145-VIII. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2017. № 38–39. Ст. 380. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#n613>
2. Фундаментальні цінності академічної доброчесності. URL: https://www.donnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/8/2019/08/Fundam.czinnosti-Akad.dobroch_.pdf
3. Białoń L. Building an image of a higher education institution as an instrument of mega marketing. URL: <https://bibliotekanauki.pl/articles/213629.pdf>

4. Pérez J., Torres E. Evaluation of the organizational image of a university in a higher education institution. *Contaduría y administraciyn*. 2017. Vol. 62, no. 1. P. 123–140. URL: <https://www.redalyc.org/journal/395/39554719007/html/>
5. Anisimova O., Vasylenko V., Fedushko S. Social Networks as a Tool for a Higher Education Institution Image Creation. URL: <https://arxiv.org/abs/1909.01678>

Цехан Д. М.

доктор юридичних наук, професор,

в. о. завідувача кафедри оперативно-розшукової та поліцейської діяльності
Національного університету «Одеська юридична академія»

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ У КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ ПРОАКТИВНИХ МОДЕЛЕЙ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Протягом останніх років невід’ємною складовою розвитку України є перманентне та системне реформування правоохоронних органів, зокрема: *по-перше*, кардинальна структурно-функціональна перебудова правоохоронної системи; *по-друге*, оптимізація, а в окремих випадках докорінна трансформація правової основи діяльності останніх, про що свідчить активна робота науковців та практиків над проєктом Закону України «Про кримінальну розвідку», який спрямований на повне переосмислення моделей негласної роботи правоохоронних органів; *по-третє*, систематичне запровадження на управлінському рівні роботи правоохоронних органів нових праксеологічних підходів, які ґрунтуються на використанні ризикоорієнтованого підходу, застосуванні комплексних форм розвідувальної аналітики та продуктів кримінального аналізу для прийняття стратегічних та тактичних рішень у сфері протидії злочинності.

Більше того, необхідно акцентувати особливу увагу на тому, що з урахуванням умов повномасштабної збройної агресії правоохоронні органи України формують унікальний практичний досвід у сфері забезпечення правопорядку, оскільки поєднують діяльність з підтримання обороноздатності держави та протидії різним формам злочинності, зокрема й таким, що мали фрагментарний характер у довоєнний період. Крім того, нові виклики, які постануть перед правоохоронною системою України, та форми реагування на них завжди будуть під пильною увагою відповідних інституцій інших держав у частині апробації позитивного досвіду та впровадження відповідних організаційно-тактичних рішень, що уже спостерігається у частині функціонування міжвідомчих оперативних груп, діяльність яких спрямована на протидію лідерам кримінального середовища та ак-

Харитонов О. І., Галупова Л. І.

Академічна доброчесність як чинник формування іміджу
закладу вищої освіти 338

Цехан Д. М.

Трансформація підготовки правоохоронців у контексті
становлення проактивних моделей правоохоронної
діяльності 341

Чанишева А. Р.

Щодо розвитку співпраці між Україною та Великою
Британією у сфері вищої освіти та наукових досліджень 344

Чанишева Г. І.

Щодо здобуття дуальної освіти та укладення студентського
трудового договору 348

Шишацька Ю. О.

Інтернаціоналізація добробуту у вищій освіті: впровадження
британських моделей підтримки в Україні 351

Яковлев Д. В., Гранін Д. В.

Інституціоналізація політичної науки в Україні:
інтернаціоналізація та інноваційність 356

Ярова Л. В.

Інновації у соціальній взаємодії в цифрову епоху:
онлайн-лобізм 360

Бааджи Н. П., Кирилюк А. В.

Академічна доброчесність в умовах розвитку штучного
інтелекту 363

Бакутін А. О.

Міжнародний підхід до авторського права на хореографічні
твори та його інтеграція у навчальні програми українських
юридичних університетів 367

Бєлогунова О. О.

Міжнародна студентська мобільність як стратегія
інтернаціоналізації та виклик для системи вищої освіти
України 372

Бойко В. Д.

Організація навчального кіберполігону на незалежних
системах віртуалізації 376